

การออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ Design of Menswear in Streetwear Style

อมรรัตน์ สุขจิตต์^{1*}, ผจจจิต เหมพนม¹ และ กฤษกร แก้วโบราณ²

Amornrat Sukjit^{1*}, Phajongjit Hempanom¹, and Kitsakorn Keawboran²

สาขาวิชานวัตกรรมสิ่งทอและการออกแบบ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์¹

Textile Innovation and Design Program, Faculty of Science, Buriram Rajabhat University¹

สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์²

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Fashion and Apparel Design Program, Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University
of Technology Phra Nakhon²

Email: amornrat.sj@bru.ac.th

Received : October 15, 2022

Revised : November 28, 2022

Accepted : December 6, 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ และศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามความพึงพอใจและชุดต้นแบบ จำนวน 10 ชุด ได้แก่ 1) เสื้อกั๊ก กางเกงขาสั้น 2) เสื้อแขนสั้น กางเกงขายาว 3) เสื้อเชิ้ตโอเวอร์ไซส์แขนสั้น กางเกงขาสั้น 4) ชุดวอร์มสีชาวดำ 5) เสื้อวอร์มสีดำ กางเกงขายาว 6) เสื้อฮู้ดแขนยาว กางเกงขายาว 7) เสื้อฮาวายโอเวอร์ไซส์แขนยาว กางเกงขายาว 8) เสื้อฮาวายแขนสั้นติดกระดุม กางเกงขายาว 9) เสื้อฮาวายแขนสั้น กางเกงขายาว และ 10) ชุดหมี่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ บุรุษที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 250 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และค่าเฉลี่ย ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ จำนวน 10 ชุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.03 อยู่ในระดับดี ชุดมีความทันสมัย สามารถสวมใส่และใช้งานได้จริงในชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ: การออกแบบ เสื้อผ้าบุรุษ สตรีทแวร์

ABSTRACT

This research aimed to design of menswear in streetwear style and to explore the satisfaction of menswear in streetwear style. Instrumentation of this research is satisfaction questionnaire and prototype products of menswear in streetwear style including 1) vest and shorts 2) short sleeve shirt and pants 3) short sleeve oversized shirt and shorts 4) black-white tracksuit 5) black tracksuit and pants 6) long sleeve hoodie and pants 7) long sleeve oversized hawaiian shirt and pants 8) hawaiian shirt with buttons and pants 9) hawaiian shirt and pants and 10) mechanic jumpsuit. Survey and data collection method from a sample of 250 people who is men that study in Buriram Rajabhat University were used in this research by using the questionnaire as a tool to collect the information and data analysis as a frequency distribution and the average. The result found the satisfaction of customer to design of menswear in streetwear style was the average of 4.03 and good level. The products are fashionable and can be used in daily life.

Keywords: Design, Menswear, Streetwear

บทนำ

สตรีทแวร์ (Streetwear) เป็นรูปแบบการแต่งกายที่มีความเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการของสังคม โดยเริ่มต้นช่วงยุค ค.ศ. 1980 ในประเทศสหรัฐอเมริกา การแต่งกายรูปแบบสตรีทแวร์ถูกพัฒนาขึ้นจากการผสมผสานอิทธิพลของวัฒนธรรมย่อย ส่งผลให้รูปแบบการแต่งกายสตรีทแวร์เป็นส่วนหนึ่งของการแสดงออกถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นอยู่บนรากฐานของความเท่าเทียมและลัทธิหลักเสรีนิยม ที่บุคคลสามารถแสดงออกผ่านรูปแบบของการผสมผสานเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากหลากหลายวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน ซึ่งปัจจุบันเป็นที่นิยมในตลาดแฟชั่นระดับสากล (ซิโมพร สุครวีวงศ์, 2563) การแต่งกายรูปแบบสตรีทแวร์ถูกพัฒนาขึ้นจากการผสมผสานอิทธิพลของวัฒนธรรมย่อย เช่น วัฒนธรรมสเก็ตบอร์ด วัฒนธรรมฮิปฮอป ประกอบกับการแต่งกายประเภทกีฬา ซึ่งมีเอกลักษณ์คือรูปแบบการแต่งกายที่มีลักษณะลำลอง (Casual) เคลื่อนไหวสะดวก (Athleisure) และมีขนาดใหญ่กว่าตัว (Oversize) โดยมีเอกลักษณ์คือ การแต่งกายเพื่อแสดงออกถึงความเป็นปัจเจกบุคคลและแสดงทัศนคติของผู้สวมใส่ (บรรณวิทิต จิตชู, 2560)

จังหวัดบุรีรัมย์เป็นเมืองแห่งกีฬา มีการจัดการแข่งขันรถยนต์และรถจักรยานยนต์ระดับสากลหลายรายการ ส่งผลให้เกิดวัฒนธรรมการแต่งกายของกลุ่มผู้ใช้จักรยานยนต์ (Biker) โดยกลุ่ม

ผู้ซึ่งจักรยานยนต์ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ มีความต้องการเครื่องแต่งกายรูปแบบใหม่ที่มีความเท่ ทันสมัย ชุดคล้ายนักแข่งรถจักรยานยนต์อาชีพ ชุดนักแข่งจักรยานยนต์ส่วนมากทำมาจากหนังและเส้นใยสังเคราะห์ วัสดุจะมีความแข็งแรงมากกว่าเสื้อผ้าทั่วไป เป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ผู้สวมใส่ปลอดภัยจากอุบัติเหตุ สามารถป้องกันบาดแผลถลอกได้ แต่มีข้อเสียคือชุดราคาแพงและดูแลรักษายาก ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำปัญหาและความต้องการดังกล่าวมาออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากวัฒนธรรมของนักขี่จักรยานยนต์ เพื่อออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ ให้มีลักษณะล้าลอง เคลื่อนไหวสะดวก มีความเท่ ทันสมัย และเลือกใช้วัสดุที่ราคาไม่แพง ดูแลรักษาง่าย แต่ยังสามารถช่วยป้องกันการเกิดบาดแผลบนร่างกายได้ ดังนั้นชุดต้นแบบที่ได้จากการออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ จะสามารถตอบสนองความต้องการ และสร้างความพึงพอใจต่อกลุ่มผู้ซึ่งจักรยานยนต์ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ได้มากยิ่งขึ้น โดยจะส่งผลให้ผู้ผลิตเสื้อผ้าในจังหวัดบุรีรัมย์ได้รูปแบบเครื่องแต่งกายสำหรับผู้ซึ่งจักรยานยนต์รูปแบบใหม่ และทำให้ผู้ผลิตเสื้อผ้าในจังหวัดบุรีรัมย์มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์

สมมติฐานในการวิจัย

ต้นแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายช่วงอายุ 18-22 ปี และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากวัฒนธรรมของนักขี่จักรยานยนต์อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา ศึกษาเฉพาะรูปแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์
2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง บุรุษที่กำลังศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
3. ด้านตัวแปรต้น ได้แก่ เสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ จำนวน 10 ชุด ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของบุรุษช่วงอายุ 18-22 ปี ต่อเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์เป็นบุรุษช่วงอายุ 18-22 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 คณะวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 650 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแบบร่าง จำนวน 5 คน และกลุ่มเป้าหมายช่วงอายุ 18-22 ปี จำนวน 30 คน กลุ่มที่ 2 คือบุรุษช่วงอายุ 18-22 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 คณะวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 และระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane,1973) โดยวิธีการทำแบบสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และเพื่อให้การเก็บข้อมูลของแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีการเผื่อความคลาดเคลื่อนของแบบสอบถาม ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 250 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ เสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ (ต้นแบบ) จำนวน 10 ชุด และแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. การทำเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ (ต้นแบบ) มีขั้นตอนดังนี้

1.1 นำผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาเป็นแนวทางในการออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ ประกอบด้วย เสื้อ และกางเกง มีแบบร่างจำนวน 15 แบบ

1.2 การเลือกแบบร่างเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเสื้อผ้า จำนวน 5 คน และกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน ผู้วิจัยคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเสื้อผ้าแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1) วุฒิกศัการระดับปริญญาตรีขึ้นไป สาขาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเสื้อผ้า
- 2) อายุการทำงานในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเสื้อผ้า ไม่น้อยกว่า 5 ปี

ผู้วิจัยนำแบบร่างเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มเป้าหมายต่อการออกแบบเสื้อผ้าบุรุษ จำนวน 15 แบบ โดยคัดเลือกให้เหลือจำนวน 10 แบบ

2. การสร้างแบบสอบถามออนไลน์ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมากำหนดขอบเขตของการวิจัย และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา นำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ และด้านประโยชน์ในการใช้งาน ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบ และให้คำแนะนำเพื่อให้ได้ข้อคำถามที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยมากที่สุด

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.5 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจก QR Code หรือลิงค์แบบสอบถามออนไลน์ให้กับกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบความถูกต้องของการตอบแบบสอบถาม และวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้ผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน 1-5 มีความพึงพอใจน้อยที่สุดไปถึงมากที่สุด และกำหนดการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551)

4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

จากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ ผู้วิจัยได้ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การทำเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ (ต้นแบบ)

1. จากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเสื้อผ้าบุรุษรูปแบบสตรีทแวร์ การออกแบบเสื้อผ้าบุรุษรูปแบบสตรีทแวร์ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากนักขี่จักรยานยนต์ โดยเลือกใช้รูปแบบ Classic Biker Style และ Biker Jacket Style เป็นการผสมผสานความเท่และความทะมัดทะแมงไว้บนผ้าแชมเบอร์รี่ซึ่งมีลักษณะคล้ายผ้าเดนิม แต่มีความบางกว่า จึงทำให้สวมใส่สบาย มีความทันสมัย สวมใส่ได้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงมีการเลือกใช้ผ้าวาเลนติโนที่มีความบางเบา แต่มีความทนอยู่ในตัว สีที่ใช้เป็นรูปแบบของ Classic Biker Style คือเป็นสีขาและดำ ไม่มีลวดลายหรือโลโก้

2. การออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ ผู้วิจัยได้ออกแบบเสื้อผ้าบุรุษ ประกอบด้วย เสื้อและกางเกง มีแบบร่างจำนวน 15 แบบ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แบบร่างเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์

ผู้วิจัยนำแบบร่างเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มเป้าหมายต่อการออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ โดยผู้วิจัยออกแบบไว้ จำนวน 15 แบบ และให้ผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มเป้าหมายคัดเลือกแบบที่เหมาะสม จำนวน 10 แบบ สรุปผลการเลือกแบบร่างเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ ดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ผลการเลือกแบบร่างเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์โดยผู้เชี่ยวชาญ

รูปแบบ	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
แบบที่ 1	✓		✓	✓	✓	4
แบบที่ 2	✓		✓	✓		3
แบบที่ 3			✓	✓	✓	3
แบบที่ 4		✓			✓	2
แบบที่ 5	✓	✓				2
แบบที่ 6	✓	✓	✓	✓	✓	5
แบบที่ 7	✓		✓	✓		3
แบบที่ 8	✓	✓	✓	✓	✓	5
แบบที่ 9	✓	✓	✓	✓	✓	5
แบบที่ 10		✓	✓		✓	3
แบบที่ 11		✓		✓	✓	3
แบบที่ 12	✓	✓			✓	3
แบบที่ 13			✓	✓	✓	3
แบบที่ 14	✓	✓				2
แบบที่ 15	✓	✓	✓	✓		4

ตารางที่ 2 ผลการเลือกแบบร่างเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์โดยกลุ่มเป้าหมาย

รูปแบบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับความพึงพอใจ
แบบที่ 1	4.39	0.68	13
แบบที่ 2	4.20	0.89	15
แบบที่ 3	4.32	0.71	14
แบบที่ 4	4.43	0.54	12
แบบที่ 5	4.63	0.52	2
แบบที่ 6	4.51	0.58	8
แบบที่ 7	4.57	0.61	5
แบบที่ 8	4.61	0.59	4
แบบที่ 9	4.53	0.58	6
แบบที่ 10	4.48	0.66	9
แบบที่ 11	4.72	0.57	1
แบบที่ 12	4.63	0.57	3
แบบที่ 13	4.52	0.64	7
แบบที่ 14	4.45	0.71	11
แบบที่ 15	4.47	0.74	10

จากตารางที่ 1 และ 2 ผลการเลือกแบบร่างเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์โดยผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจที่ตรงกันในรูปแบบที่ 8 และ 9 จากนั้นได้เลือกลำดับที่มีความพึงพอใจในลำดับถัดไป ได้แก่ รูปแบบที่ 1, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, และ 15 นำผลสรุปที่ได้ไปตัดเย็บต้นแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ จำนวน 10 ชุด ดังภาพประกอบ 2 ซึ่งมีรายละเอียดของชุดดังต่อไปนี้

แบบที่ 1 เสื้อกั๊ก กางเกงขาสั้น

แบบที่ 5 เสื้อแขนสั้น กางเกงขายาว

แบบที่ 6 เสื้อเชิ้ตโอเวอร์ไซส์แขนสั้น กางเกงขาสั้น

แบบที่ 7 ชุดวอร์มสีขาวย ตกแต่งด้วยสีดำ

แบบที่ 8 เสื้อวอร์มสีดำ กางเกงขายาว

แบบที่ 9 เสื้อฮู้ดแขนยาว กางเกงขายาว

แบบที่ 10 เสื้อฮาวายโอเวอร์ไซส์แขนยาว กางเกงขายาว

แบบที่ 12 เสื้อฮาวายแขนสั้นติดกระดุม กางเกงขายาวเจาะกระเป๋าทิ้ง 2 ข้าง
 แบบที่ 13 เสื้อฮาวายแขนสั้น กางเกงขายาว
 แบบที่ 15 ชุดหมี เสื้อแขนยาวติดซิปยาวหน้า ปกแข็งติดกระเป๋าทิ้ง 2 ข้าง ปลายขา
 กางเกงใส่ยางยืด เจาะกระเป๋าช้างทิ้ง 2 ข้าง

ภาพประกอบ 2 ต้นแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้ผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ วิเคราะห์ด้วย ค่าเฉลี่ย มีผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์

รายการ ประเมิน	ค่าเฉลี่ย (แบบที่)										ค่า เฉลี่ย โดย รวม	ระดับ ความ พึง พอใจ
	1	5	6	7	8	9	10	12	13	15		
1. ออกแบบ ทันสมัยตาม แฟชั่น	3.83	4.18	4.11	4.08	4.09	3.94	3.66	3.95	3.82	3.56	3.92	มาก
2. ออกแบบมี ความเท่ ดูดี	3.75	4.00	4.08	4.04	3.99	3.68	3.62	3.83	3.70	3.57	3.83	มาก
3. สีสี่ใช้ เหมาะสมกับ สตรีทแวร์	3.64	4.18	4.21	4.04	3.94	3.97	3.71	4.00	3.73	3.58	3.90	มาก
4. ผ้าที่ใช้มี ความ เหมาะสม	3.80	4.16	4.22	4.03	4.04	3.94	3.70	4.00	3.76	3.61	3.93	มาก
5. รูปแบบ เหมาะสมกับ การใช้งาน	4.01	4.21	4.23	4.12	4.08	4.09	3.88	3.94	3.76	3.63	4.00	มาก
6. มีความ สะดวกในการ สวมใส่และ การจัดเก็บ	4.02	4.15	4.30	4.21	4.07	4.08	3.84	4.10	3.98	3.64	4.04	มาก
7. ง่ายต่อการ บำรุงรักษา และการทำ ความสะอาด	4.10	4.27	4.31	4.28	4.19	4.17	3.88	4.12	4.03	3.84	4.12	มาก
8. สามารถใช้ งานตาม วัตถุประสงค์	4.13	4.34	4.38	4.32	4.21	4.20	3.96	4.28	4.08	3.79	4.17	มาก
เฉลี่ย	4.29	4.19	4.26	4.14	4.08	4.04	3.78	4.03	3.86	3.66	4.03	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อการออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ ทั้งหมด 10 แบบ ด้านสามารถใช้งานตามวัตถุประสงค์ มีคะแนนเฉลี่ย 4.17 ด้านง่ายต่อ

การบำรุงรักษา และการทำความสะอาด มีคะแนนเฉลี่ย 4.12 ด้านมีความสะดวกในการสวมใส่และการจัดเก็บ มีคะแนนเฉลี่ย 4.04 ด้านรูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน มีคะแนนเฉลี่ย 4.00 ด้านผ้าที่ใช้มีความเหมาะสมกับการออกแบบ มีคะแนนเฉลี่ย 3.93 ด้านออกแบบทันสมัยตามแฟชั่น มีคะแนนเฉลี่ย 3.92 ด้านสีที่ใช้มีความเหมาะสมกับแนวสตรีทแวร์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.90 ด้านการออกแบบมีความเท่ดูดี มีคะแนนเฉลี่ย 3.83 มีระดับความพึงพอใจโดยภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ย 4.03 ระดับความพึงพอใจมาก

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าบุรุษในรูปแบบสตรีทแวร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การที่ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อชุดเสื้อผ้าบุรุษอยู่ในระดับมากทุกรูปแบบอาจเนื่องมาจากประเด็นต่าง ๆ ใน 2 ด้าน ดังนี้

ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ผลการวิจัย พบว่าผู้บริโภคมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เนื่องจากว่า การออกแบบรูปแบบเสื้อผ้าบุรุษ ได้คำนึงถึงรูปแบบการดีไซน์ ทันสมัยตามแฟชั่น ความเท่ และความดูดี เลือกใช้สีที่มีความเหมาะสมกับแนวสตรีทแวร์ ได้แก่ สีขาว และสีดำ เลือกใช้ผ้าที่มีความเหมาะสมกับการออกแบบ ได้แก่ ผ้าแชมเบอร์รี่ ผ้าวาเลนติโน่ ผ้าไมโครพีซ และฝ้ายนัสเทียม สอดคล้องกับ วลีสา โสวรรณ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบสตรีทแวร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากการแต่งกายและหน้ากากของวงดนตรีเมทัล Slipknot ซึ่งสามารถนำการเลือกวัสดุ สี และรูปแบบมาประยุกต์ใช้ ให้สามารถสวมใส่ได้จริงตัดทอนให้เกิดรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น

ด้านประโยชน์การใช้งาน ผลการวิจัย พบว่าผู้บริโภคมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การออกแบบรูปแบบเสื้อผ้าบุรุษได้คำนึงถึงความเหมาะสมกับการใช้งาน ความสะดวกในการสวมใส่ และการจัดเก็บ ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด สามารถใช้งานตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ ชาลีสา อภิวัฒน์ศรี และพัชชา อุทิสวรรณกุล (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีสตรีทแวร์จากแนวคิดคอสเพลย์ประเทศญี่ปุ่นเพื่อตลาดไทย โดยใช้แนวคิดจากเครื่องแต่งกายประเภทคอสเพลย์ของประเทศญี่ปุ่น ให้เป็นสินค้าที่ทันสมัย และสามารถสวมใส่ได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย และสร้างความแปลกใหม่ให้กับเครื่องแต่งกายสตรีทแวร์ในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาแฟชั่นรูปแบบสตรีทแวร์ในวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อขยายขอบเขตความต้องการของผู้บริโภคให้กว้างขึ้น และควรศึกษาวัสดุและโทนสีที่เหมาะสมกับสตรีทแวร์ เพื่อให้ได้ตรงความต้องการของผู้บริโภค

เอกสารอ้างอิง

- ชไมพร สุครวัศวรงค์. (2563). การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีทแวร์สำหรับกลุ่มนิยมความหลากหลายทางวัฒนธรรมจากแนวคิดศิลปะลัทธินีโอ-ดาดา. *ดีไซน์เอคโค วารสารด้านการออกแบบ*, 1(1), 46-60.
- ชาลีสา อภิวัฒน์ศร และ พัดชา อุทิศวรรณกุล. (2558). การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีทแวร์จากแนวคิดคอสเพลย์ประเทศญี่ปุ่นเพื่อตลาดไทย. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 2(1), 7-17.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2551). *การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. กรุงเทพฯ: วีอินเตอร์ พรินท์.
- บรรณวิทิต จิตชู. (2560). *การออกแบบเครื่องแต่งกายจากเสื้อผ้ามือสอง แนวคิดสตรีทแฟชั่น (Street fashion)*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วลิสชา โสวรรณนา. (2558). *การออกแบบเสื้อผ้าสตรีรูปแบบสตรีทแวร์โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากหน้ากากของวงดนตรีเมทัล Slipknot*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd ed. New York: Harper and Row.